

katol. etike, zbog kojih se danas nastoji kršćanstvo kao nećudoredno prikazati. E. L.

Jakob Kavčić: Simbolika v starem zakonu. Maribor 1911. Str. 194.

O čemu je konzistorijalni savjetnik i kanonik Jakob Kavčić kroz više godina raspravljao u „Voditelju“, to je ove godine sabrao i otisnuo u jednu knjigu pod naslovom: „Simbolika v starem zakonu.“ Simbolika u opće je nauka o simbolima. Prema trovrsnim simbolima razlikujemo tri vrsti simbolike: vjersku, znanstvenu i teološku. Vjerska simbolika govori o vjerskim simbolima, t. j. o znakovima, kojima se osjetno predočuju vjerske ideje. Znanstvena simbolika govori o alegoričkim simbolima, t. j. o znakovima, kojima se osjetno predočuju više misli i nauke. Teološka napokon simbolika govori o vjeroispovijestima ili simbolima, po kojima se sljedbe kršćanske razlikuju u nauku. Piščeva je nakana, da prikaže vjersku simboliku, i to simboliku kršćanske vjere, s kojom je u tijesnomnutarnjem savezu vjera Staroga Zavjeta. Jedan dio svoje nakane izvršio je pisac izdavši „Simboliku Staroga Zavjeta“.

Knjigu svoju razdijelio je pisac tako, da govori najprije o simbolici sarozavjetnog liturgičkog odijela, onda o simbolici liturgičkih osoba, o simbolici starozavjetnih žrtava, o simbolici starozavjetnih obreda kod očišćavanja i napokon o simbolici starozavjetnih praznika.

Knjiga obiluje vrlo zanimljivim gradivom, obuhvata tako reći svu sv. arheologiju Staroga Zavjeta razjašnjenu i protumačenu. Što daje knjizi osobitu vrijednost, jest znanstvena obradba. Pisac navodi

za svaku stvar mjesto u sv. Pisumu, gdje se spominje. Važnije citacije navodi u originalnom tekstu hebrejskom ili u grčkom prijevodu Septuaginte. Za važnije svoje tvrdnje navodi vrela ili priznate auktore. Knjiga je tim zanimljivija, što se pisac tumaćeći starozavjetnu liturgiju osvrće uviјek i na liturgiju drugih poganskih naroda istočnih i zapadnih. Tako n. pr. kod krvnih žrtava u Starom Zavjetu (s. 59—65) čini pisac prekrasnu poredbu sa sličnim žrtvama kod Kartajana, Grka, Rimljana, Egipćana i Perzijanaca. Poregjujući tako žrtve kod raznih naroda dolazi vrlo lijepo i naravski do zaključka, koje su bitne oznake krvne žrtve i koje im je znamenovanje.

Simbolika Kavčićeva može izvrsno poslužiti bogoslovцима, koji nće uvod u knjige Staroga Zavjeta; a i oni, koji se bave Novim Zavjetom, nači će tu obilje stvari. Ta u Novom Zavjetu vrši Spasitelj propise starozavjetne liturgije. Kavčić se posebice obraća i k Novome Zavjetu. Tako n. pr. o samoj vazmenoj večeri Spasiteljevoj govori u punih 15 stranica. Knjiga može dobro poslužiti i propovjednicima, kad im je tumaćiti koju stvar iz starozavjetne liturgije. Dobra prijegledna razdioba kao i stvarno kazalo čini, te je lako u knjizi potraživati.

Dr. K. Dočkal.

Vosen-Kaulen: Rudimenta linguae hebraicae. Recognita et aucta a. Jac. Schumacher : Friburgi Brisgoviae, Herder 1911. 9. izd. str. XII.— 171. cijena nevez. 250 vez. 3 Kr.

Djelo je razdijeljeno na dvije knjige, kojima je dodan predgovor. U predgovoru govori o se-